

ministrationen og Finansudvalget skulde forstaa hinanden, glædede sig over en vis Selvstændighed hos Administrationen og indrømmede, at den dog ikke helt skulde posekiggges. Jeg glæder mig over disse Ytringer. Forleden Dag havde jeg den endnu større Glæde at høre det ærede Medlem for Ringsted (Zahle) udtale en rigtig god, gammel Højresætning, nemlig at de Bevillinger, der følge af gældende Love, ere Tvangsbevillinger — det var omtrent Meningen af, hvad det ærede Medlem sagde. Det ærede Medlem udtalte det paa Venstres Vegne imod Socialdemokraterne; i sin Tid har Højre udtalt det mod Venstre — derfor bliver det ikke mindre sandt, og Rigtigheden deraf bliver ikke mindre indlysende. Jeg kan indkassere disse Ytringer, og jeg er taknemmelig for dem.

Dette Budget er, som sagt, ikke et Budget, som der er Grund til at være henrykt over; det er et fortsat Underskudsbudget, et Budget med stadig stigende Udgifter og et Budget, som Byerne ingen Grund have til at være tilfredse med — det er sikkert, det kunne de Herrer vanskelig benægte. Men i alt Fald staar mit Parti jo ret roligt over for det. Vi ere et saa lille og her i Salen afmægtigt Mindretal, at vi ikke have været i Stand til at gøre os gældende. Det kunde vel neppe betale sig at vove en større Dyst med de Herrer. Vi maa sætte vort Haab til Landstinget, som, i alt Fald for en Dels Vedkommende, har en noget anden Anskuelse end de Herrer. Som sagt, vi have ingen særlig Indflydelse haft paa dette Budget, vi kunne staa rent kritiserende og se til, hvad de Herrer have gjort, beklage det og haabe paa, at vi ad Aare maa blive nogle flere, saaledes at vi ere i Stand til at gøre en effektiv Indflydelse gældende.

Til syvende og sidst skal jeg atter udtale en Beklagelse, som De ville høre fra os hver Gang, nemlig over, at Finansloven atter i Aar kommer saa sent til Landstinget, at dette ikke faar nogen Mulighed for at underkaste den nogen som helst Realitetsbehandling, men — i alt Fald, hvis vi skulle have Finansloven igennem inden Finansaarets Udløb — staar over for at maatte enten forkaste Finanslovsforslaget eller tage det uden Kritik. Naar de Herrer, som det er udtalt, ønske et godt Samarbejde med Landstinget, synes jeg, at det vilde være meget hensynsfuldt, om man i Tide vilde sende Landstinget Finanslovsforslaget. Jeg tror, at det vilde fremme Arbejdet paa begge Sider, og at

det vilde muliggøre, at der i Tide skete en Udjævning af Konfliktpunkter, hvis der er saadanne. Jeg gentager derfor min Beklagelse af dette Forhold.

K. M. Klausen: Forinden vi skride til Afstemning over Finansloven ved 3die Behandling, ønsker jeg blot at udtale, at Socialdemokratiet agter i Aar at stille sig paa samme Maade, som det har gjort i de senere Aar: Vi ville ikke stemme for denne Finanslov. Vi ville ikke gøre det bl. a. af den Grund, at en Finanslov, der bruger omtrent 30 pCt. af Statens Indtægter til militære Øjemed, anse vi for at være saa daarlig og saa forkastelig, at vi paa ingen Maade ville være medansvarlige for dens Vedtagelse. Vi agte derfor at undlade at stemme.

Finansministeren (Hage): Den ærede Ordfører har gjort saa udførlig Rede for Finanslovens Indhold og for det finansielle Resultat af Finanslovbehandlingen, at der ikke for mig er Anledning til at tilføje noget. — Det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck) fandt, at der ikke er Grund til at være særlig henrykt over denne Finanslov. Deri vil jeg give det ærede Medlem Ret. Naar han fremhævede, at vi fremdeles befinder os i en Periode, hvor Finansloven viser Underskud, saa er det rigtigt, og det er selvfølgelig beklageligt, at det er saa — deri har det ærede Medlem Ret. Hvis man derfor af den Bedring i vore Finanser, som i det sidste Par Aars Tid har fundet Sted, vilde lade sig forlede til at tro, at nu ere vi inde i en Periode, hvor vi rolig kunne lade staa til, vilde det være en stor Vildfarelse. Over for det ærede Medlems Betragtninger føler jeg dog Grund til at gøre opmærksom paa, at til Trods for, at vi fremdeles opgøre vore Budgetter med et Underskud, er dette Underskud i de senere Aar i hvert Fald synkende. Finansloven for 1902—03 viste et Underskud af $5\frac{1}{2}$ Mill. Kr., Finansloven for 1903—04 af $4\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og denne Finanslov viser et Underskud af $2\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Nu er det jo ganske vist, at der yderligere maa paa-regnes en Del Udgifter paa Tillægsbevillingsloven. Alle ville jo i øvrigt være bekendte med, at den store Forøgelse af Budgettets Udgiftsside, som i Reglen følger af Tillægsbevillingsloven, for en stor Del gerne kun er nominal; men nogen virkelig Udgiftsforøgelse kommer der selvfølgelig til. Paa den anden Side maa det ikke lades ude af Betragtning, at der er